

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell, växlade åren 1780-1811 E...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:1

National Library
of Sweden

B. A. E. F. ifrån Fru Brigitta Eleonora Gjørwell, til sin Doter,
Fru Gustava Eleonora Lindahl; dat. Capstens-uedden,
den 3 Junii 1791.

Innehåll:

Moderliga Känslor, Förmaningar och
Förtroligheter uppfalla hela detta i alla
affender så väckra Brev.

Gjørwelliana
Collectio

Min Kära Gustava! i onsdags hvilken lycklig Dag! Kl. 2 kom
din öma, din vördade Fader efter sin gamla vana hem från den
trotsfäma Staden; men hans ansigte såg så förnöjdt, så lycksaligt ut.
Han skänkte Dorte-Louise och mig, som sate tillman i min Sängs
kammare och arbetade, hvar sin liten Blomma, som han sade sig
hafva plockat strax utanföre. Dornu satte han sig i min Sopha,
mustade litet ut, tog up sin Puskbok — då fick han en så innerlig
gläd Mine och loftrade oss bättre Blommor. Vi gifvade fraxt, at
det var Brev från Dig, hvilket vi med icke mindre längtan,
glädje och nymerksamhet vilte afhöra. Vid den berättelsen
i dit Brev, där den vördnads värda äldinga Munnan kom Dig
så långt til mötes — en sådan attention — vid hans år —
så mycket godhet redan för Dig — charmant Gubbe —
måtte jag snart få trycka Dig inom mina armar och
välsigna Dig! Hvilken Känsla för Dig, Stafva, da du kysade
Dig i hans armar! — Vi hafve gråtit som barn vid berättelsen.
Ack! hvad det unga Hjerta du måste varit uppfylldt af kärlek!
Ack! bibehåll och förvara frädse dessa dygbara intyget i din Själ
som det gyllersta Medel at bevara din lycksalighet! Lyckliga
Stafva! äck mer än lyckliga Flicka! Hvad Toffynen har varit
mild emot Dig, som skänkt Dig en Maka, en liten Man, som
redan visat Dig så hundratals prof af sin ömhet! —

En

En Svärfader, som med så mycket godhet fluter Dig inom sina
armar, utan at känna Dig, och at få Vänner dem Du aldrig set,
som med så mycket ädelmod, så mycket ynnest omfatta Dig.
Ack! utbed Dig af Förfynen förstånd och förmåga at städse i
deras Hjertan bibehålla mot Dig samma ömhet, samma godhet -
och om möjligt vore i framtiden förtjena det, som Du hittill
icke kan räkna annorledes, än som en skänk ^{mot Dig} af den väl-
gjörande Förfynen.

Nu längtar jag få höra af Dig hvad Du tycker om den vackra
Staden Norrköping - hvilken kyrka det var där Du offrade dina
första suktar til Gud, at på en främmande ort taga Dig i lit-
nådiga Beskydd? Hur finner Du Professor Aiden? Kunna
dina ögon se honom utan Tårar, utan förundran? Se där
et rättshäffens Prof af en sanskyldig och oförkyntad Gudsfruktan,
et Fäland utän like - en styrka i Själén - en Djuphet i
förståndet, en så ovanlig Människa, som kanske aldrig träffas
fin like. Anse honom för det han värt är, din lösta Färd gamla,
trogna och yppersta Vän, til hvilken Du kan bära hela dit
Förhövande; pussa hans hand och utbed Dig den lyckan at få äga
hans Förhövande tillbaka. Hans goda Hjerta nekta Dig det värt icke.

Huru är det nu med dina små vackra rum? äro de snart
i ordning städade och nätta som et litet Doctörskåp, för at taga
emot mig? - Ja ja, haf bara snart alting i ordning; innan
Ni veta af det är jag här som en Guf om natten skal
jag stjåla mig på Eder och fluta mig inom edra armar.
Källa din Lindahl och säg honom, at Gjerwell och jag oför-
värligen komma - men intet Kus, inga Complimenter,
ingen granlåt i matlagning vil jag blifva mottagen med.
Du bevar! sådant tål jag icke, utan öppna armar, glada
ansigten, frygga rum, intet Främmande, med et ord: al-
Simpliçitet är det som Ni skola lofva mig; så skal mit
Hjerta flöda af glädje och vällyft under de få ögonblick

jag

jag får helga eder närvars. Hvilken fall tanka, at gjöra
en Resa til så goda Värmer i en Årstid, då Naturen är i sin
första fägring! Ack! hvad Djurgården nu är vacker! Bluru
den är flön! Gräset har en friskhet, en grönska, som är
oförlitnelig. Viken är lugn som en spegel, ången och
falten skifta af färger; på Blomster är här en rikedom,
at jag visst kunde skicka er hvar sin lilla Blomma.
Men däremot är Eken icke lummig ännu, Träden äro icke alla
utspuckna, de små vackra Bladen börja nu först titta
fram ur sina bruna knoppar. Sålunda är min Målning
på Naturen icke så vacker som din. — ~~minna minna minna minna~~ —

i Söndags åto Sinnerhjelm och lilla Martin hos mig
både til middag och quäll. På eftermiddagen gingo vi ut
och spaserade åt Djurgården, det förklar sig. Vi följde icke
den vackra Stranden efter vår vane, nej, vi skulle besö
Engelske Ministerens Besognad; på vägen väntade vi l'Abbé
d'Espagne, som förorde oss at gå ända til Manila. Där
besago vi allt: Papegojor, rum, Trädgårdar och så mycket,
at jag blef både trött och yr i hufvudet. På hemvägen
blefvo vi ordentligt ininvitesade til Engelske Ministern af
en Betjent, som stod oss i förväg, med ordres at dricka Thé.
Det var som det kunde för Fru Sönda-Nora; men hon tog
sit parti och fann sig lutteligen held och hållet charmerad
i Monsieur d'Espen: det är en förbäll äimabk och qvick
Karl. — men inga inga utläggningar, min lilla Sjelste
välliga Lindahl. — mannen var ganska gammal, och hade
debutom et frontimer hos sig, med hvilket man skulle
tala i lur. Gud tröste mina Synder! det är visst icke något
at skratta åt, en sådan olycka — men hvar gång jag
ville sätta munnen til den förtreteliga Machinen, så
fick jag aldrig et ord fram. — jag tyckte det borde vara
itot

litet mera sublimt i de meningar, som borde gå igenom dessa
Krökelfer til örat, än det man annars naturligen säger
som det faller sig. Tacke tack! är det skönt? nu har
jag plåtrat hela arket fullt utan at hinna säga allt hvad
jag velat. De fruntimman, tacka Prätmakerstor! men jag
har också samlat hela åtta dagar, och nu vil alting fram-
och vift icke til förglömandes, at säga din goda - din örna
din respectabla svärfer al möjelig godhet å mina vägnar.
Din lilla Lindahl håller jag så mycket, så mycket utaf
som dig sjelf. Den lilla skalken tror vift, at det är för det
han är gott; ja ja, tan se. adieu, adieu, mina vänner!

B. E. Gjorwell.

Korr! hur här är trängt om rum! jag ville at Du å
mina vägnar skal otroligt hjälpa den gode Herr Kuhlman
och den ärmabla Fru. utbed^{mig} ehuru okänd, en liten del i
hennes vänskap!